

BRATRSTVĚ

EVANGELICKÝ ČASOPIS PRO MLÁDEŽ roč. 51/2010

spát, či nespát?

EXEKUCE
DÍKY ZA FÍKY

VÍTĚZ JE SÁM
PUTTING A RING ON IT

Úvodník: Spát, či nespát?	Marie Medková	2
Píseň písní: Láska je oheň Hospodinův	Tomáš Matějovský	4
Spát, či nespát?		
• Pro tvrdost vašeho srdce	Jiří C. Klimeš	5
• Sdílet sexuální intimitu?	Roman Mazur	6
• Poznávání zahrnuje sex	Jana Turecká	7
Chodit, či nechodit - být, či nebýt?; reakce	Jan Hrudka	9
Exekuce; Projekty Diakonie	Pavel Hanych	10
Nejlepší Sjezd v historii!?!; rozhovor s M. Balahurou	Ester Hubená	11
Ateistu jsem ještě nepotkal; rozhovor s J. Pecharem	Klára Votavová	12
E-BULVY: Jarní evangelická kolekce	Šafářky	17
Příprava dvacátého Sjezdu ve Svitavách	Kateřina Erdingerová	18
Duchovní povzbuzeníčka: Saul vrhá oštěp, co vrháme my?	Marie Medková	20
Církev za hranicemi: Magyarországi Református Egyház	Dora Plíšková	21
Když si děda...: Nejdřív kostel, potom postel?	Alžběta Matějovská	22
Bible prochází žaludkem: Díky za říky	Klára Schneiderová	23
Imaginárium Dr. Parnasse; recenze	Ester Hubená	24
Vítěz je sám; recenze	Anna Junová	25
An American's view: Putting a ring on it	Barb Iverson	24
Všimli jsme si	Olcha Richterová	26
Bigbítový kurz! Cožel; akce mládeže...	Michal Samiec	
Informatorium evangelicorum	Marie Medková	

Autor obálky: Poldislaw

Ilustrace str. 3: Daniela Toullová

SPÁT, ČI NESPAT?

Marie Medková

Nejde o odpočinek, ale o sexuální soužití. Každý vztah s sebou nese jistou míru intimity. Slovník cizích slov praví, že slovo „intimita“ znamená „soukromí, důvěrnost, útulnost“. V dnešním chápání vyznačuje tohle slovo převážně jen fyzické sdílení. Je to vlastně nesmysl, a taky škoda. Na lidech. Intimita jako důvěrnost potřebuje čas. Pro svůj vznik, pro hloubku, pro útulnost a soukromí. Pak může vzniknout něco pevného. Spoj. Pojivo. Nepatří sem jen objetí, ale i ticho, výměny názorů, překvapování, zájem o druhého, pomocná ruka, společná bolest,... Příjemné

a nepříjemné. To všechno utváří prostor intimity nás dvou.

V partnerském vztahu tady dřív nebo později vyvstane otazník, kdy spát. A tenhle otazník nepatří mezi „to neřeš“. Sex nepatří mezi potěšení, jejichž užíváním nemůžu nikomu ublížit. Proto řeš. Přemýšlej. Ptej se. Poznávej toho druhého. Kam s tímto člověkem jdu? Na co je náš vztah zralý? Co pro mě znamená a co znamenám já pro něj? Co představa, že s ní/ním mám dítě?

Jaké je místo sexu v partnerství? Tím se zabývá téma tohoto čísla. A pokud toto téma není váš šálek čaje, enjoy the rest. ■

kdo to má vydržet?

LÁSKA JE OHEŇ HOSPODINŮV

Tomáš Matějovský

Píseň písní 8,1-14

Dívka si přeje, aby její láska k milému byla veřejně oznámena a bylo jí požehnáno. Nechce vztah dál skrývat. Souhlas matky milého a její požehnání přináší ochranu a zařazuje oba do řádu společenství. Pak je vztah dívky a chlapce vnímán podobně jako vztah sestry a bratra. Dívka se nemusí bát posměchu a může být v domě matky milým poučována o lásce. Nejde o zasvěcení do tajů sexuálního života, ale o umění společného života partnerů. Vzájemné vyznání lásky a nejužší společenství těla a mysli je zobrazeno společným stolováním (víno a mošt). To všechno říká dívka ve chvílích, kdy milý ještě spí. Všechno se teprve připravuje. Láska se svobodně rozvine, teprve až přijde její čas.

Obraz se mění: dívka přichází z pouště. Je to místo hledání a nalézání, třibení, rozhodování, zkoušek; místo setkání s Hospodínem. Poušť připomíná cestu Izraelců z Egypta do Země zaslíbené. I v lásce přicházejí chvíle zkoušek, rozhodnutí, okamžiky zastavení a hledání Boží vůle. To dívka prožívá. Přichází posílena svojí zkušeností a opřena o lásku milého. Jsou pod jabloní, která symbolizuje život a plodnost. O bozích se v mytologii často vypráví, že se zrodili pod stromy (Tammúz, Apollo, Artemis, Romulus a Remus, Diana). Vztah dvou lidí zakotvený v lásce, která prošla zkouškami, pochybnostmi, zápasy a která se dotazuje na Boží vůli, přináší život zamilovaným a v jejich dětech i nové životní jistoty. To je událost kosmického významu; to nejcennější, co člověk může mít.

Láska je přirovnána k pečtidlu, k nejcennějšímu a nejvíce chráněnému majetku. Nosilo se na řetízku kolem krku v blízkosti

srdce nebo jako prsten na ruce. Hospodinův pečatní prsten (Ag 2,23) je znamením Jeho vyvolení. Pečeť znázorňuje i velekněžský nárameník (Ex 28,6-12) a bohatě zdobený náprsník (Ex 28,15-21). Zde je zřetelný i symbolický význam textu: Milý je velekněz s náprsníkem, který stojí před lidem při bohoslužbě ve svatyni, a milá je izraelský lid. Píše se tu o lásce silné jako smrt. To je zvláštní přirovnání, které vyzdvihuje jednoznačnost, sílu a moc lásky,

a zároveň bezbrannost člověka vůči ní. Čeho se smrt zmocní, to nevdá zpět! Podobně jako jednoznačná a ve své síle mocná čistá láska. Ne, láska není jen nezávazná hra, laškování či flirt. Je to plamen Hospodinův. V něm shoří všechno nepodstatné a zůstane ryzí zlato čistého obecenství upřímné lásky, která je Jeho darem a Jím chráněna.

Píseň písní,
Antonín Procházka

Druhá polovina kapitoly připomíná, že na lásku neustále číhá nebezpečí. Tady jsou to druhové (bratři), kteří mladou dívku na oko chrání, ale ve skutečnosti chtějí jen zvýšit její cenu. Na hradbu dívčiny krásy přistavují cimbuří, dveře její náruče uzavírají deskou. Brání lásce. Ale dospělá dívka odmítá takovou manipulaci a kupčení se svojí krásou i láskou. V lásce je sama sebou a ani pohádkově bohatství Šalamounovy vinnice na tom nic nezmění!

Láska má nevyčísitelnou hodnotu. Nelze si ji koupit za žádné peníze a člověk ji může přijmout jen jako dar! Vždy bude v nebezpečí, ohrožována různými „přítelíčky“, kteří jen čekají na svoji příležitost. Je třeba se vymanit z jejich vlivu útekem do „balzamových hor“. Taková je láska: darovaná, přijímaná, mocná, zápasící, vítězí, svobodná, ale neustále ohrožovaná. ■

PRO TVRDOST VAŠEHO SRDCE

Jiří C. Klimeš

Vážení a milé,
v první zprávě o stvoření Gn 1,27 čteme, že Bůh stvořil člověka jako muže a ženu. Překvapivě jsou zde použity výrazy, které doslova znamenají samce a samici. Je tedy zřejmé, že jsme k sexu byli stvořeni - podle této zprávy se samec a samice stávají člověkem (adamem) teprve ve vzájemném společenství - sexuálním. V druhé zprávě o stvoření zpřesňuje Gn 2,24: „*Proto opustí muž svého otce i matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem.*“ Ke své ženě - to znamená exkluzivitu a jedinečnost vztahu, jehož obsahem je sex.

Nerozumíš? Čti Lv 20, 10: „*Kdo se dopustí cizoložství s ženou někoho jiného, kdo cizoloží s ženou svého bližního, musí zemřít - cizoložník i cizoložnice.*“ Žena, která je partnerkou jiného, je tabu. To je ono nezczizoložíš z Desatera. Rádo se namítá, že jiné je to v případech, že jsou oba sexuální partneři svobodní. V biblickém chápání je ale svobodná žena panna a platí Ex 22,15: „*Když někdo svede pannu, která nebyla zasnoubena, a vyspí se s ní, vezme si ji za ženu a dá za ni plné věno. Jestliže by se její otec rozhodně zdráhal mu ji dát, zaplatí svůdce obnos ve výši věna panen.*“ Když k tomu přičteme, že Izraelci měli zakázáno chodit za (chrámovými) prostitutkami a nesměli si brát cizinky, vidíme, že v SZ sice nikde není sex nesezdaných výslovně zakázaný, ale při zachování poslušnosti Hospodinu je nemožný - buď si ji vezmu, nebo zaplatím (nebo mě ukamenují), je nežádoucí a špatný - odporující tomu, co chce Bůh.

Z pohledu SZ je tak sex určen pouze do trvalého vztahu konkrétního muže a konkrétní ženy. A to proto, že budete „*jednat podle svých řádů, ...nebudete se řídit jejich zvyklostmi (pronárodů), neboť já jsem Hospodin, váš Bůh.*“ Lv 18,1 nn. Vycházíme-li tedy z usta-

novení SZ, je sexuální vztah muže a ženy bez uzavření manželství nemožný (max. dokud jim na to nepřijdou - pak Ex 22,15).

Při četbě SZ (platí i pro NZ) nám tak nezbývá než souhlasit s ctihodným Biblickým slovníkem, který vůbec (protože je biblický?) neuvažuje variantu soužití nesezdaných a o vztahu muže a ženy mluví pouze pod heslem manželství (a ještě smilstvo a cizoložství). Bible klade instituci manželství do samého ráje hned vedle soboty jako nejstarší ustanovení Boží. Manželství je tedy nejstarším Božím řádem. Se soužitím dvou lidí na zkoušku nebo jenom tak, než se najde někdo jiný, lepší, se tu nepočítá a s tím, aby spolu partneři pohlavně žili bez formálního svazku, už vůbec ne.

Přijde vám to tvrdé? Poslechněme Ježíše, o kterém si myslíme, že místo zákona nastolil vládu lásky: „*Nebude-li vaše spravedlnost o mnoho přesahovat spravedlnost zákoníků a farizeů, jistě nevejdete do království nebeského.*“ Mt 5, 20. Jak to myslí? Takto: „*...každý, kdo hledí na ženu chtivě, již s ní cizoložil ve svém srdci. Jestliže tě svádí tvé pravé oko, vyrví je...*“ Mt 5, 28 nn. To si máme opravdu dloubat oči, když si při pohledu na jarně (ne)oděné děvy představíme...? Jistě ne, minimálně autor tohoto článku si to nemyslí (jinak by ho nenapsal - neviděl by na klávesnici). Klíč najdeme v Mt 19, 3 nn. Ježíše se ptají: „*Když podle něj jsou manželé jedno tělo a co Bůh spojil, člověk nerozlučuje, proč Mojžíš ustanovil, že muž smí propustit svou manželku rozlukovým lístkem?*“ Ježíš odpovídá: „**Pro tvrdost vašeho srdce!**“

A tak je tomu v Ježíšově pojetí s celým Zákonem - potřebujeme ho pro tvrdost našich srdcí, protože nemilujeme Boha a lidi z celého srdce, protože tu panuje odcizení

(hřích), proto potřebujeme řády, abychom si ubližovali co nejmíň. A proto přichází Ježíš – překonat ono odcizení, proměnit naše srdce. Vidíme tedy, že smyslem všech ustanovení (nejen) ohledně pohlavního života není něco zakazovat, ale přivést nás k pochopení toho, co je Božím záměrem a má být naší životní praxí.

A životní praxe nás, členů ČCE, je od biblické normy na hony vzdálená. Jen 1x se mi stalo, že snoubenci přišli k oltáři ozdobeni věnečky a pouze 1x šlo o první sexuální partnery. Ti,

co se snaží zůstat čistí do svatby, se krčí s nálepkou fanatiků, popř. se frustrují vědomím, že jsou pořád ještě čistí. Proč? V lepším případě proto, že je sexuální pud tak silný a bez živého vztahu s Bohem a živého společenství do biblického života víry neintegrovatelný, a v horším případě proto, že podléháme tlaku okolí a módy – Ř 12,2! Anebo si nevíme rady s biblí? A nakonec: chceš začít sexuálně žít s tím, koho si chceš vzít? Zvaž, jestli rozbalovat vánoční dárek před Štědrým dnem... Víím, zní to celé přísně, ale při tak malém počtu znaků prostor na laskavost nezbyl... ■

SDÍLET SEXUÁLNÍ INTIMITU?

Roman Mazur

Nejdůležitější argumenty pro sexuální zdrženlivost jsou, dle mého názoru, tyto:

- Naše schopnost vydat se plně – tělem i duší – milované osobě je jako pětistícová bankovka. Můžeme ji buďto rozměnit a postupně utratit za drobnosti, nebo si ji šetřit a pak si za ni koupit něco pořádného. Kdo postupně chodí a spí se třemi holkami po sobě, nedokáže dát čtvrté to, co by si přál. Kus ze své duše a schopnosti milovat už od těch třech předchozích nedostane nikdy zpátky.

- Když s někým spím, tak z hlediska sexuálně přenosných chorob spím rovněž se všemi předchozími partnery a partnerkami partnerů a tak dále téměř do nekonečna...

- Přes všechny současné možnosti antikoncepcie je vždy ve hře ještě dítě, které námi může být počato. Ten malý bezmocný tvoreček si nezaslouží být jen neplánovaným produktem ukoujení našich pudů.

- Míra tělesného sblížení by měla být přímo úměrná míře sblížení v komunikaci, společných zájmech a míře sblížení v duchovních záležitostech. Jen ten,

kdo před Bohem i před lidmi slíbil, že se mnou chce sdílet nejen postel, ale i všechno ostatní, v dobrém i zlém, a to až „dokud nás smrt nerozdělí“, si zasluží sdílet mou sexuální intimitu.

- Nabídnutá cesta sexuální zdrženlivosti je ovšem schůdná pouze pro ty, kdo jsou otevření křesťanským inspiracím z Bible, z modliteb, z vlivu aktivního křesťanského

společenství sboru. Jen pod vlivem takových inspirací totiž máme šanci zvládnout vnitřní sílu sexuálního pudu i vliv současné přeseexualizované společnosti.

Vydržet chodit s holkou přes 3 roky a vyspat se s ní až po svatbě – to byl jeden z mých nejtěžších životních úkolů. Ovšem plody, které společně sklízíme až dodnes díky tomu, že jsme ho splnili, jsou přesladké... ■

POZNÁVÁNÍ ZAHRNUJE SEX

Jana Turecká

Necítím se dostatečně stará či zkušená na předávání nějakých mouder; nechci nosit dříví do lesa ani prohlašovat nějaká lacině znějící hesla. Evangelická církev má, myslím, na toto téma (naštěstí) velmi liberální názor a jakási debata, jestli sex před svatbou ano či ne, probíhá už dlouho a mnohé už bylo vyřčeno. Na tomto místě se o předmanželském sexu psalo trefně a poučeně před deseti lety; příspěvky O. Macka a J. Halamy doporučuji k přečtení nejen mládežníkům (Bratrstvo 3/2000).

Je pravda, že naše církve na tuto věc nedává jednoznačný návod či odpověď, tak jako na mnoho jiného.

To může člověka mást a znervózňovat, ale také ho to nutí k zodpovědnému uvažování a konání. Sama jsem v církvi nevyrostla a v mládežnickém věku jsem jen matně tušila, jaký je postoj církve k předmanželskému sexu. Domnívala jsem se tehdy, že správný křesťan by „to“ před svatbou dělat neměl, a měla jsem kvůli tomu vztek. Přišla mi hrozná představa čekat a milovat se až po svatbě, a co když se třeba nikdy nevdám? Taková byla teorie, v následné praxi partnerského vztahu mě pochybnosti rychle přešly.

Myslím, že je normální a v pořádku, když se vztah dvou lidí vyvíjí nejen duchovně, ale i tělesně, a když již v předmanželském období postupně dospěje (po různě dlouhé době) k sexu a pohlavnímu styku. Pokud jde o pojem sexu, existuje zde myslím určité zmatení pojmů, protože za jistých okolnos-

tí je možné si vyložit odmítnutí sexu pouze ve smyslu pohlavního styku, a ostatní sexuální praktiky považovat za povolené, a pak je trochu pokrytecké říkat, že se sexu vzdáváme. Mnohá společenství zase požadují po svých členech vzdát se před svatbou

jakéhokoli sexuálního kontaktu, což je minimálně nezdravé a nelidské. A existují vůbec někde tito „ideální“ milenci, drží se za ruku a modlí se, aby je opustily sexuální touhy? (Takové návody skutečně existují.)

Opačným extrémem je pak asi názor, že před svatbou je potřeba si užít a vystřídat více sexuálních partnerů, aby se člo-

věk vybouřil a neměl v budoucnu chuť být nevěrný. Tak jednoduché to není a bylo by to asi takové (neúčinné) preventivní vyhánění čerta ďáblem.

Jako křesťané (a lidé vůbec) bychom se asi měli snažit naše předmanželské vztahy a s nimi i sex prožívat odpovědně, přemýšlet vlastní hlavou, dát si na čas a nic neuspěchat. Dost často nám to samozřejmě nejde. Myslím si ale, že odpírat si sex (či jen pohlavní styk) a odsouvat ho až na dobu manželství nezaručí ani spokojenější vztah, ani lepší sex nebo věrnost, jak to slibují dlouhé seznamy údajných výhod sexu uskutečňovaného pouze v manželství. A také to nezaručuje, že se vyhneme bolestným zkušenostem a ublížení sobě či druhým. Ale i to asi patří k dospělosti a vystřízlivění z naivně romantických představ. ■

JAK OVLIVŇUJE VÍRA VÁŠ NÁZOR NA PŘEDMANŽELSKÉ SOUŽITÍ?

Denisa Dohányosová,
koordinátorka nízkopra-
hových programů
YMCA Praha o.s.

Neovlivňuje. Předman-
želské soužití je v sou-
časné realitě a v rámci české kultury běž-
ná věc.

Zdeněk Susa, lékař

V Bibli jsem nenašel, že
by se k tomu Ježíš nějak
vyjadřoval. Mezi věřícími
vím o lidech, kteří spolu
žili už před svatbou,
a vím o jiných, kteří čeka-
li až na svatbu, a ještě
o jiných, kteří spolu ještě po svatbě ně-
jaký čas nežili. U všech se s odstupem
času ukázalo, že to pro ně a pro jejich
vztah bylo dobře.

Ta otázka je asi špatně položena. Asi jde
víc o to, zda si myslíme, že tělesný styk
je jen pro naše uspokojení a může být
proto nezávazný, nebo že patří do vztahu
celých lidí, nejen jejich těl. Já věřím tomu,
že tělesné milování je součástí vztahu,
ke kterému nedílně patří také ohled
na toho druhého a odpovědnost.

Pavel Kašpar,
farář, člen synodní rady

Jak to pozoruji, jen málo
mladých párů (o starších
ani nemluvě) čeká se
sexem do svatby. Když už
to tak je, považují za dů-
ležitější i v předmanželském soužití věrnost,
která vás přenesení do manželství.

Klára Šimková, písničkářka

Velmi individuální věc. Nikdo nemůže
za sex nebo naopak nesex odsuzovat.
Předpokladem ale je svobodná vůle
obou, tedy žádná známka manipulace.

Ondřej Semotán,
student zahradní architektury

Myslím, že předmanželské soužití
by mělo umožnit páru se co nejlépe
poznat, aby manželství nebylo samé
překvapení :-). Pokud se ale dvojice
rozhodne ctít před manželstvím „čisto-
tu“, má můj velký obdiv, je to krásné.

Ivo Mareš, farář ČCE v Praze

Určitě ovlivňuje. Především v tom, že
se snažím respektovat různost lidí, roz-
manitost jejich povah, přání a tužeb. To,
co funguje jednomu, nemusí fungovat
někomu jinému. Je-li to přání a tou-
ha obou, mohou si toto velmi intimní
poznání druhého nechat až do manželství.
Ale nemusí. Nemyslím si, že by striktní
stanovení hranice „kdy s tím začít“ mělo
významný vliv na to, zda člověk prožije
pevný a krásný celoživotní vztah.

**Lister, 3. technik kosmické lodi
Červený trpaslík**

S tím svatba nemá nic společného.
Ženatej jsem byl jen jednou a o svatební
noci jsem radši vzal roha. Naopak na gol-
fovým hřišti se mě na svatbu nikdo nep-
tál. A s Kotchanskou by to taky nepohlo...

Nevím, jak moc se o tomhle soužití v Bibli píše, nikdy jsem se s tím moc nesetkal. Myslím si, že konzervativní pravidlo „spát ano, ale až po svatbě“ je naprosto nesmyslné. Člověk by měl druhého znát se vším všudy, dříve než si ho vezme. Jak říká farář David Nečil: „Církev by neměla lidem koukat do ložnice.“ (muž, 19)

Rozhodně jsem proti sexu před svatbou. Ať již proto, že to je nebiblické - nezczizoložíš, nepohledíš na ženu chtivě. Jestliže jsem si jist, že někdo je ten jediný a chci s ním strávit zbytek života, tak proč se poté nevzít a nemít sex „legálně“? Jestliže to tak není, tak je někde chyba a neměli bychom se vrhat do postele. Či z praktického hlediska, že jsem slyšel od křesťanů kladnější zkušenosti se sexem až po svatbě než před ní. Věřím, že Boží plán pro nás není sex před svatbou. (muž, 19)

Můj názor na věc je takový, že jsem pro, ale musí to být stavěné tak, že už jde o vážný vztah. Ne nějaký, tak to zkusíme a možná to vyjde. Sám bych do toho šel, jen kdybych byl přesvědčený o tom, že s tou holkou chci být a časem si ji vzít. Může se stát, že ten vztah nevyjde, ale to už je věc jiná. (muž, 19)

Nespat. (muž, 30)

Otázka příště: „Kde mají emoce místo ve vaší víře?“

Odpovědi na adresu: bratrstvo@evangnet.cz s předmětem VOX POPULI do 20. 5. 2010

reakce

CHODIT, ČI NECHODIT - BÝT, ČI NEBÝT? J. Hrudka

Se zájmem jsem si přečetl poslední číslo Bratrstva s tématem vztahů ve sboru, s farářem. A nedá mi to, abych nereagoval. Zaujala mě otázka, zda tam mám chodit, když se mi tam nedá žít. (Což je horší, než když se mi tam jenom nelíbí). Když mi farářova kázání nesedí. A zarazila mě ta naivita, že snad si lze s farářem sednout a probrat s ním, v čem mi co nesedí. U některých farářů to jde, ale většinou to bývají ti, kteří mi sedí a tudíž se s nimi nemusím tolik vadit. Možnost jít jinam, jakkoli ji velmi často praktikuji, považuji za krajní, neb se jedná o útěk, který v otázce vlastního sboru a faráře kromě toho, že to vedle nebyvá o mnoho lepší, vlastně nic moc neřeší. Dokonce ti „neposední“ faráři to berou jako výhru - aspoň chodím jinam, když už ne sem. Nasadit si brýle pokory je sice hezké, ale časem se mi tak zkazí zrak, že ani ty brýle nepomohou. Navíc je-li chyba jen v mých očích, pak nemusím v církvi vůbec být a bude to pro obě strany lepší. Jistě, že do kostela nechodím jen kvůli faráři, to mě drží ve sboru posledních skoro deset let, ale nevěřili byste, jak moc dokáže takový farář sbor poznamenat. A kladu si otázku, proč by neměl odejít ten farář. Proč je ještě stále cizí „vyštípat“ faráře ze sboru. Proč to lidé vnímají skoro jako hřích, provinění vůči autoritě, která stejně žádnou autoritu nemá. On totiž nesedí jenom mně, ale kromě pár jedinců čekajících, až je pohřbí, nesedí vlastně nikomu. On sice už odchází, ale stejně... princip jakoby zůstává.

Reakce na téma minulého čísla 4/2010 Chodit, či nechodit?

EXEKUCE

rozhovor s M. Střížovou vedl Pavel Hanych

*Tentokrát bude řeč o fenoménu, který čím dál víc straší českou společnost: půjčky, dluhy, exekuce. Pokud jste se dostali do podobných potíží, můžete navštívit některou z občanských poradn. Přinášíme rozhovor s **Markétou Střížovou**, vedoucí občanské poradny Diakonie ČCE – Střediska sociální pomoci v Mostě.*

Jaké motivy vedou člověka k tomu, že si vezme spotřebitelský úvěr? Je to nedostatek základních prostředků k životu, touha něco si pořídit, adrenalin, že „na to mám“?

Myslím, že to nelze zobecňovat. Mnozí k tomu přistupují zodpovědně, půjčují si přiměřenou částku a jsou si vědomi důsledků, které ze zadlužení vyplývají. Tito lidé se splácením svých závazků většinou nemívají problém.

V občanské poradně se však téměř výhradně setkáváme s klienty, kteří svou situaci nedokázali odhadnout. S těmi musíme bohužel řešit už následky jejich chování, tedy exekuce, osobní bankrot apod. Na začátku těchto problémů většinou stojí touha, dost často zaměňovaná za potřebu. Člověk se zadluží, protože podlehne dojmu, že pro něj nebo jeho blízké je určitá věc naprosto nezbytná a že je standardem ji mít. Z jeho pohledu si půjčuje na základní životní potřeby a neřeší následky.

Ať už za to může masivní reklama finančních společností nebo cokoli jiného, lidé se odnaučili žít s ohledem na výši svých příjmů. Myslím, že zadlužování je jedním z projevů krize společenských hodnot.

Když už se dostanu do problémů a rozhodnu se navštívit diakonickou občanskou poradnu, s čím mohu počítat? Jak taková návštěva vypadá a na co se připravit?

Občanskou poradnu můžete kontaktovat písemně, elektronicky, telefonicky, nebo můžete poradnu přímo navštívit v provozních hodinách, doporučujeme se předem objednat. Bude se vám věnovat jeden z poradců. Ten buď poskytne pouze informaci, tedy obecná fak-

ta na dotazované téma, nebo radu, která je již orientovaná na řešení konkrétního problému. Případně pomůže s vypracováním dokumentů. Může dojít i k dalším konzultacím. Poskytovaná pomoc je bezplatná a respektuje zásady diskretnosti, nestrannosti a nezávislosti.

Existuje v této oblasti nějaká osvěta, jakoby protipól té neustálé mediální masáži na téma, jak je výhodné mít všechno rychle a hned, peníze na ruku atd.?

My se bohužel setkáváme s lidmi až ve chvíli, když už mají vážný problém. I v tomto případě se však snažíme vybavit klienta tak, aby se do krizové situace nedostal opakovaně.

Co se týče prevence obecně, myslím, že reklama ruku v ruce s životním stylem a stavem společnosti drtivě válcují jakoukoli osvětu, což ovšem neznamená resignovat. Jedním z dobrých počínů byl podle mého názoru televizní pořad Krotitelé dluhů, který odkryl někdy až neuvěřitelné případy. Rovněž vítám výukové programy pro školy, ve kterých děti například simulují domácí hospodaření a učí se zodpovědně nakládat se svými příjmy a výdaji.

S jakými dalšími problémy lidé občanskou poradnu mohou navštívit?

Poradna dokáže v současnosti poskytnout informace téměř z 20 oblastí života, jako je problematika sociálních dávek a služeb, pracovní-právních vztahů, bydlení, rodiny a partnerských vztahů, majetkoprávních vztahů, školství či ochrany spotřebitele. Nejčastěji se klienti na poradnu obracejí s problémy, jako jsou rozvody, úprava styku s dětmi, potíže s bydlením a právě zadlužování a exekuce.

Občanské poradny provozuje Diakonie ČCE v Mostě, Čáslavi a Rokycanech. Kromě toho existují krizová centra v Praze a Plzni. Kontakty na www.diakoniecce.cz. Adresář dalších občanských poraden najdete na www.obcanskeporadny.cz ■

NEJLEPŠÍ SJEZD V HISTORII!?

rozhovor s M. Balahurou

Jaký je nový předseda COMu? Kde jsou jeho kořeny a jak vidí budoucí sjezd? Na naše otázky odpovídal Milan Balahura.

Mohl bys říci něco o sobě?

Narodil jsem se roku 1987 na Ukrajině (vlastně CCCP) v rodině volyňských Čechů. Tatínek je inženýr, ale mimochodem byl také spoluzakladatelem Národního Ruchu na Ukrajině, což byla první protikomunistická strana, pro svou aktivitu byl také sledován KGB. Maminka je filologem, učila ruský jazyk, světovou literaturu, etiku a také ukrajinský jazyk. Mám také bratra o osm let staršího, který je pro mě výborným příkladem člověka, který je velmi zodpovědný a také velmi precizní. Když mi bylo 14 let, tak jsme se s celou rodinou přestěhovali zpět do své vlasti. V tomto věku v Lounech začíná můj první kontakt s ČCE. Pořád tam zůstávám členem, ale protože studuji v Praze, tak chodím občas do nuselského sboru. Studuji třetím rokem Evangelickou teologickou fakultu a také prvním rokem Teritoriální studia na FSV UK. Ve volném čase pracuji s mládeží, čtu, odpočívám a také hraji fotbal.

Kam chodíš na mládež? Co tě nejvíc baví u vás na mládeži?

Když jsem v Lounech, tak chodím samozřejmě do Loun, ale většinou jsem v Praze, takže chodím do Nuslí (výborná mládež ve středu od 19:10!) :-). Máme výbornou farářku Martu Zemánkovou, která do mládeže vnáší zvláštní náboj a vede výborné diskuze a má dobré rady do života. Ale co je farářka bez aktivních mládežníků, ti tam jsou ještě důležitějším elementem.

Proč jsi kandidoval do COMu? Co pro tebe znamená práce s mládeží?

Beru to jako službu Kristu. Dostal jsem milost spasení = veliký dar! Proto chci tomu, kdo mi ho dal, dát také aspoň malý dáreček.

Máte za sebou s COMem několik porad a jste v průběhu příprav sjezdu. Už ses setkal s něčím, co tě na tom překvapilo?

Jak je těžké dělat změny! Ale jsou potřeba, proto prosím všechny, kteří nejsou/jsou spokojeni s prací COMu nebo OM, ať nám napíší nějaké nápady, rady nebo kritiku.

Téma nadcházejícího sjezdu zní „Zbořené chrámy“ – co to přímo v tobě evokuje? Proč se tímto tématem zabývat?

U mě osobně to evokuje pocit lítosti a naděje. Když vidím zbořený chrám, tak mám chuť ten chrám obnovit, zrestaurovat, vždyť by byl tak pěkný! A co když ten chrám je lidské srdce? To be continued na sjezdu...

Těšíš se na sjezd? Užiješ si to vůbec?

Na Sjezd se samozřejmě těším! A určitě si to užiju, kdybych věděl, že si to neužiju, tak bych teď nedával rozhovor :-). A sjezd po dvacáté, to vypadá na nejlepší sjezd v historii!

rozhovor vedla Ester Hubená

ATEISTU JSEM JEŠTĚ NEPOTKAL

rozhovor s J. Pecharem

hmota v různých formách – to ne. Někdy potkávám agnostiky, kteří se o to „něco nad námi“ raději nezajímají, protože o tom stejně nic říct nemůžeme. Ale někoho, kdo by to jasně a proargumentovaně odmítal, to ještě ne. Dříve nebo později jsem u každého narazil na nějaký projev víry v „nadpřirozeno“. Potud se tedy práce s mládeží nijak výrazně nemění.

Jak ses vlastně dostal k práci faráře?

To byla dlouhá cesta. Přes jógu (Svámí Mahašvaranada), transcendentální meditaci (Mahariši Maheš Jogi) a Svědky Jehovovy (učitelka biologie na střední) až k Ludkovi Rejchrtovi do Braníka. Pokřtěn jsem byl v prváku na bohoslovecké fakultě, ve čtvrtáku zapsán na seznam „bohoslovců za církev“, lidí rozhodnutých po fakultě sloužit v církvi. V posledním ročníku fakulty už jsem jezdil čas od času kázat do Strmilova.

Proč pracuješ zrovna s mládeží? Co tě na práci s nimi nejvíce baví?

Na mladých se mi nejvíce líbí jejich přímost v jednání. Na nic si nehrají, všechno myslí vážně. Dokonce i když se sami do něčeho stylizují (HipHoper, EMO...), tak to myslí vážně.

Žijeme ve společnosti, která patří k jedné nejnebezpečnějších na světě. Vnímáš v tomto ohledu nějaký pozitivní trend právě v té mladé generaci?

Ale houbelec, s prominutím. Ateistu („bezbožníka“) jsem ještě nepotkal. Antiklerikálů („proticírkevníků“) tony. Církev je něco přežitého, církev bojuje proti svobodě, církev je potřeba zrušit... To je velmi častý názor. Ale někoho, kdo by jasně a vědomě odmítal „něco nad námi“, kdo by nečetl horoskopy, kdo by nedumal nad převtělováním, kdo by tvrdil, že svět je jen

Co pro tebe znamená práce v COMu?

Prostor. V rámci církve je po mém soudu COM jeden z nejlépe fungujících odborů, pokud jde o komunikaci „s těmi svými“ v církvi. Tím se otevírá možnost těm mladším vyjádřit, co vlastně od církve očekávají a COMu zprostředkovat uspokojení těchto požadavků.

Čím bys mládežníky nalákal na zářijový Sjezd ve Svitavách?

Příznávám, že program to není. Nejen proto, že se zatím teprve tvoří, ale hlavně proto, že já osobně program jako takový vnímám až druhotně. Sjezd chápu hlavně jako místo setkání a sdílení, kde přednášky a dílny mají jakousi „iniciační“ funkci, ale to hlavní se odehrává v osobních rozhovorech okolo těchto programů.

rozhovor vedla Klára Votavová ■

Jardův život v kostce

- Narodil se 5. 4. 1972 v Praze, zde navštěvoval ZŠ
- Po maturitě na gymnáziu v Dobříši vystudoval ETF UK
- 3 let působil jako farář ve jihočeském Strmilově, od září 2009 káže v Praze Braníku
- Má jednu ženu, dvě dcery, jednoho psa a dva želváky

MŮŽEŠ ZMĚNIT SVĚT...

ODLOŽIT USPOKOJENÍ?

v duchu SOR Hana Chroustová

Odložit uspokojení? Zapřít sám sebe? – Jen to ne! Anebo přece?

Pomůcky: list pro vedoucího, pracovní listy, Bible, psací potřeby.

Časová náročnost: 1 –1,5 hodiny

Úvod:

Všichni jsme rádi spokojení, máme rádi různá uspokojení, požitek z něčeho, rádi si věci užíváme. Dobré jídlo, procházku, film, blízkost člověka, kterého milujeme. Je to přirozené, patří to k našemu životu, dělá to náš život radostným a šťastným. Často ovšem nastávají okamžiky, kdy se svého požitku musíme vzdát nebo jej alespoň odložit na později.

Ne proto, abychom se trápili a potlačovali v sobě svoje touhy a potřeby. To by se z nás časem staly „chodící mrtvoly“. Vzdát se požitku můžeme pro dobrou věc, pro věc, která má vyšší hodnotu a smysl, která je v daný okamžik správnější, povede náš život správným směrem. Dá to velkou námahu, ale přináší to větší užitek pro tvůj osobní růst i pro tvé okolí.

Odložení spokojenosti, požitku jde ruku v ruce se sebezapřením, kdy se vzdám svých výhod, požadavků, pozice.

Dokážu se něčeho v životě vzdát? Dokážu si něco odepřít? Dokážu někdy zapřít sám sebe? Zkus si na to udělat malý test.

Pokyn pro vedoucí:

Rozdejte každému účastníkovi pracovní list s otázkami, dejte jim cca 10 minut na vyplnění. Otázky jsou pouze pro ně, nemusí se sdílet s ostatními, pokud nechtějí.

Ve dvojicích ať pak účastníci vymyslí aspoň 3 jiné životní situace, kdy se člověk zřekne svého požitku, kdy se zapře. A kdy tím zároveň může získat větší odměnu. Své výsledky pak každá dvojice představí.

Práce s textem:

Chceme být Ježíšovými učedníky. Podívejme se, jak Ježíš učednictví definuje. Společně si přečtete **Mt 16, 24-26**.

Otázky k textu (za šipkou je navržena odpověď).

Jak Ježíš definuje učednictví? => Zapření sebe sama a nesení kříže.

Jak chápete sebezapření? => Volba, neprosazování vlastních výhod a nároků.

Co pro vás v životě znamená nesení kříže? => Přijmout to těžké, co na mě dolehne, a ne se tomu vzpírat.

Jak se s touto Ježíšovou výzvou dokážeme popasovat v našem životě?

Pokyn pro vedoucí:

Otázky zadejte buď jako práci ve skupinkách, ať o tom účastníci diskutují. Nebo diskutujte společně.

Modlitba: Pane Ježíši Kriste, ty nám jdeš naproti, oslovuješ nás, zveš nás k sobě a vyzýváš nás, abychom šli za tebou a následovali tě. To následování znamená rozhodovat se v životě nejen ve svůj prospěch, ale ve prospěch druhých. Znamená to neprosazovat jen své potřeby, dobro a výhody, ale potřeby, dobro a výhody druhých. Následovat tebe také znamená nevzpírat se, když nás v životě potkají těžké chvíle, ale umět je přijmout. Není snadné být tvým učedníkem. Prosíme, veď nás ty sám a dávej nám k tomu sílu. Amen

Pracovní list

1. Máš se učit na těžkou písemku z matematiky. Moc toho neumíš. Hrozí ti špatná známka. A záleží ti na tom, abys měl známku dobrou. Zároveň tě kamarád láká na skvělý film do kina, na který se už měsíce moc těšíš a který dávají v kině právě dnes naposledy. Jak se rozhodneš?

a) Oželím film! Navrhnou kamarádovi, že si ho půjčíme, až vyjde na DVD, a podíváme se na něj později. Budu se pak celé odpoledne učit matematiku.

b) Samozřejmě půjdu do kina. To si přece nenechám ujít: velké plátno, super zvuk, popcorn. Na matematiku mrknu večer před spaním. Snad dá učitel lehké příklady.

2. Pár tvých kamarádů dost nevkusně a sprostě pomlouvá jednu holku ze třídy, která je tak trochu „mimo“, „outsider třídy“. Je ti jí líto, protože víš, že to doma nemá jednoduché s rodiči. Zároveň víš, že se tím shodíš u kámošů. Co v danou chvíli uděláš?

a) Nic, budu mlčet a dívat se, pousměju se, možná přihodím nějakou hlášku ohledně jejího nemoderního svetru a brýlí jako sklech od půllitru.

b) Zastanu se jí a nějak ustojím to, že si mě mí kamarádi začínou dobírat ve stylu: „Nechceš s ní náhodou chodit? Byli byste pěkný páreček!“

3. Jíš nějaké jídlo, které se skládá z části, kterou zbožňuješ, a pak části, kterou nejíš až tak rád. V jakém pořadí jednotlivé části jídla sníš?

a) Nejprve sním to, co mi chutná méně, a na závěr si slastně vychutnám to nejlepší.

b) Nejprve sním to nejlepší, a pak do sebe útrpně nasoukám ten zbytek.

Pomůcky: pracovní listy, psací potřeby, flipchart nebo tabule, fixy, nakopírovaný životopis a fotografie Nicholase Wintona, např. dle http://cs.wikipedia.org/wiki/Nicholas_Winton.

Časová náročnost: 1,5 hodiny.

Uvedení do tématu

Být opravdovým hrdinou dnes není moc moderní. Za hrdinu je považován skoro kdokoli, kdo je hodně vidět, slyšet, kdo na své velké činy neustále poukazuje, kdo je hodně v balíku, má moc a zbraně nebo vyhraje v televizní reality show... Pravý význam se ze slova „hrdina“ ovšem vytratil. Skuteční hrdinové mění svět k lepšímu, dělají dobro pro druhé. Zůstane po nich v životě něco krásného, co se lidem zapíše do srdcí. Co lidem dodá chuť do života. Hrdinové vytvářejí dobré hodnoty pro život a pro společnost. Hrdina je ten, kdo ve správný čas udělá správnou věc. Nečeká odměnu ani potlesk.

Možná hned namítnete, že hrdinové také obvykle špatně skončili, všechno v životě ztratili. To ano. Ale současně hrdina ze svého hrdinství může hodně získat. Třeba vnitřní radost, vnitřní sílu, dobrý pocit, že se díky němu někdo má dobře. Hrdinou tedy může být každý z nás v malých věcech ve všedním životě.

Společná práce

Pokyn pro vedoucího: rozdělte účastníky do dvojic nebo do trojic, každé dvojici dejte jednu fotografii, jeden životopis Nicholase Wintona a jednu část A pracovního listu. Dvojice odpoví na následující otázky. První otázku zkuste zodpovědět všichni společně. Zmíněné odpovědi můžete zapisovat na flipchart nebo tabuli.

Na práci ve dvojicích vyčleňte cca 30 min. Poté, co budou dvojice hotové, pracujte opět společně. Každá dvojice přečte své odpovědi. Dejte čas pro reakce ostatních, pro společnou diskuzi.

Na závěr dejte každému účastníkovi část B pracovního listu. Dané otázky si zodpoví on sám pro sebe. Jsou určené k zamyšlení nad vlastním hrdinstvím, uvědomění si sebe sama a toho, co mu brání v hrdinství.

Pracovní list, část A

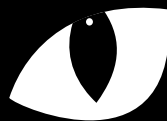
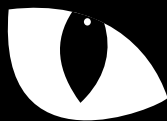
1. Co se dnes považuje za hrdinství – v dobrém i špatném slova smyslu?
2. Podívejte se na fotografii tohoto starého pána. Znáte ho? Případně vám na první pohled jako hrdina? Jestli ano/ne, proč? Jak by jinak mohl (vizuálně) hrdina vypadat?
3. Přečtěte si životopis Nicholase Wintona. On byl skutečný hrdina. Zkuste z jeho příběhu najít nejméně 5 charakterových vlastností, které podle vás vedou k jeho hrdinství.
4. Znáte jiné světové osobnosti, o kterých můžete říct, že to byli/jsou hrdinové podobně jako N. Winton? Kteří – vyjmenujte alespoň 3.
5. Pokuste se na základě zmíněných příběhů vytvořit definici slova „hrdina“.
6. Co se může stát hrdinstvím v našem všedním životě? Uveďte nejméně 5 konkrétních příkladů.

Pracovní list, část B

1. Ve slově „hrdina“ zaznívá slovo „hrdý“ – být na něco hrdý. Co ve svém životě označíš jako hrdinství, na co jsi hrdý nebo co bys rád do budoucna udělal?
2. Co mi nejčastěji brání udělat něco hrdinského?
  - strach, že se ztrapním
  - lenost
  - nechuť vzdát se pohodlí a klidu
  - málo rozhodnosti a vytrvalosti
  - nechuť investovat do něčeho vlastní čas, energii a sílu
  - málo jistoty a víry, že to bude mít smysl
  - strach vzít na sebe zodpovědnost a jít s kůží na trh
  - nedostatek vůle
  - nechuť, protože to nikdo neocení
  - málo odvahy
  - strach z prohry
  - nechuť vzdát se něčeho pro druhé
  - obava, že mi to nepřinese žádné uspokojení
  - nevšímnu si, že je potřeba něco dobrého udělat
  - vymyslím vždycky spoustu důvodů „proč to nejde“

Na doma: Vymysli si přání nebo modlitbu pro sebe, v čem by ses rád změnil, abys byl hrdinou.

Jarní evangelická kolekce

Šafářky

„talár ala Havaj“

Začalo jaro! Zimní kabáty pomalu vyměňujeme za lehčí kousky. V dnešní volnější společnosti se už na **cudnost** příliš nedbá a obchody nabízejí řadu módních novinek **odhalujících mužské i ženské tělo**. Mezi mládežníky nás nepřekvapí krátká tílka, která podprsenku téměř nezakryjí. Faráři a farářky však nezůstávají pozadu. Vytasili se s novým církevním hitem. V módní sekci církevních časopisů tak můžeme najít „talár ala Havaj“ či „talár nahoře bez“ a řadu podobně znějících modelů. V podstatě jde o tradiční taláry, které však byly upraveny a povětšinou bylo na jejich výrobu použito výrazně méně materiálu. Často jde o modely bez rukávů, ze spodů značně podebrané nebo s velkým výstřihem, kdy na hrudi dominují pouze tabulky.

staršovstva se bouří

Nové evangelické modely vyvolávají nesčetné diskuze o vhodnosti nové módy. Kontroverznější členové staršovstev se značně bouří. V některých sborech byly dokonce odlehčené taláry farářům zcela zakázány. „Domnívám se, že by taláry z jarní kolekce mohly rozptylovat a odvádět pozornost členů sboru, obzvláště v případě opačného pohlaví. Něco takového není přípustné.“ vyjádřil se kurátor Votřiskal z Nové Vsi.

Co na nový farářský styl říkají církevní autority? Jak by to viděl Kalvín? A co Jan Tleskač?

Zapojte se do redakce evangelického bulváru E-bulvy na adrese: [e-bulvy@centrum.cz!](mailto:e-bulvy@centrum.cz)

PŘÍPRAVA DVACÁTÉHO SJEZDU

Kateřina Erdingerová

Jak jste se už možná dočetli, Sjezd mládeže bude **letos ve Svitavách**. Další důležitou informací také je, že letošní ročník setkání je výroční 20. porevoluční. Může se těšit opět na prodloužený víkend kolem svátku sv. Václava (**24.-27.9.**), který se ponese v duchu motto Zbořené chrámy.

Motto se dotýká dnešní společnosti, kte-

evangelický farář, letos je to Filip Keller, bývalý farář mládeže. Zapojení místního faráře, kurátora a členů sboru je vždy přínosem pro celou akci, protože dobře znají prostředí města, vědí o možnostech, které by se daly využít.

V měsíci březnu proběhla první návštěva Svitav, kdy se organizátoři rozhlíželi

kostel sv. Václava, Svitavy

rá už zažila mnoho krizí a pádů „chrámů“, které vystavěla. Dotýká se křesťanů, kteří se snaží o hledání jiné životní cesty a o budování jiných „chrámů“ — chrámů ve vlastním srdci.

Sjezd (nejen) evangelické mládeže připravuje oddělení mládeže spolu s celocírkevním odborem mládeže. To je dohromady 15 lidí, kteří jak připravují program, tak zajišťují celou organizaci akce. V přípravách nám jako každý rok pomáhá místní

po městě, obcházelí prostory, dojednávají spolupráci s místními institucemi. Velmi byl nápomocen svitavský starosta Jiří Brýdl, který je členem místního evangelického sboru.

Hlavním prostorem, kde se budou odehrávat společné programy, je multikulturní prostor Fabrika (<http://www.fabrikasvitavy.eu/>). Je to rekonstruovaná stará průmyslová budova uprostřed města, již rekonstrukce vdechla život a dala jí novou

náplň. Funguje jako divadlo, koncertní sál, vzdělávací středisko, knihovna, výstavní prostory, místo pro setkávání. Prostor je to velmi pěkný, moderní a je vybaven novými technologiemi, které dnešní doba vyžaduje.

Ve Svitavách velmi dobře funguje spolupráce s katolickou farností, která pro Sjezd mládeže zapůjčí svoje prostory. Těšete se na PUB ve „Stodole“, prostoru připraveném pro mládež a její potřeby. Nedělní bohoslužby se odehrají v kostele sv. Josefa (Červený kostel), největším ze tří kostelů ve Svitavách.

Dalšími prostorami, které Svitavy nabízejí, je krásná budova Ottendorferova domu a její historický sál. Tato budova patří k městskému muzeu, které nabízí stálou expozici o Oskaru Schindlerovi, svitavském rodákovi.

14. 4. proběhne na poradě celocírkevního odboru mládeže výběr loga pro letošní ročník akce. Na výběr máme zatím ze 6 návrhů, které přišly jako odpověď na výzvu „Soutěž o logo“. Tuto soutěž vyhláší oddělení mládeže a Celocírkevní odbor mládeže každoročně na jaře. Logo Sjezd je tedy každý rok jiné – zachycuje celkové téma akce – a vytváří ho vždy někdo z mladých lidí. Společně s návrhem loga musí vybraný mládežník také vytvořit návrh plakátů

pro Sjezd mládeže. Také tak se každoročně mládež podílí na přípravách akce a na její tváři. Jména autorů loga z minulých ročníků jste jistě někdy slyšeli a možná je znáte – Zdeněk Šorm, Lydie Férová, Tomáš Vokaty, Olda Fikejs, Eliška Pavelková. V příštích letech to můžete být třeba i vy. Nebojte se zkusit něco nového a přispět tak k designu největší akce, kterou ČCE pořádá.

Stejně jako v minulém roce by organizátoři rádi zapojili mládež do příprav programu setkání. Můžete se opět těšit na komponovaný večer typu „Mládež sobě“, výstupy z dílen, natáčení dokumentu a promítání fotek při závěrečném ohlednutí. S největší pravděpodobností opět proběhne celosjezdová hra a také budou připraveny aktivity spojené s dvacátým výročím Sjezdu (nejen) evangelické mládeže.

Na další informace o přípravách Sjezdu mládeže se můžete těšit v příštích číslech Bratrstva nebo na <http://sjezd-mladeze.evangelnet.cz/> či <http://mladez.evangelnet.cz/>.

Ottendorferův dům

SAUL VRHÁ OŠTĚP, CO VRHÁME MY?

Marie Medková

Saul vzplanul proti Jónatanovi hněvem a křičel na něj: „Ty synu poběhlce, což jsi to nevěděš, že si Jišajova syna vylouješ ke své hanbě i k hanbě klínu své matky? Po všechny dny života Jišajova syna na zemi neobstojíš ty ani tvé království. Hned pro něho pošli a dej ho přivést ke mně, protože je synem smrti.“

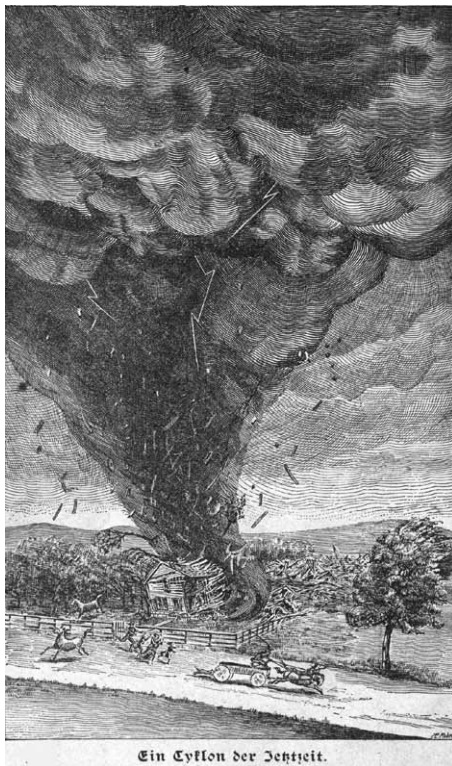
Jónatan svému otci Saulovi odpověděl a otázel se ho: „Proč má zemřít? Co provedl?“ Avšak Saul po něm mrštil kopím, aby ho proklál. I poznal Jónatan, že jeho otec je odhodlán Davida usmrtit. 1.Samuelova 20,30 – 33

Saul se nechává smýkat svými emocemi. Nejen na tomto místě. Ambiciozní muž, který cítí, že nedrží vše pevně ve svých rukou. Má před očima jasnou představu, kudy má kráčet jeho rodina, jeho syn. Co nedokázal on Saul, dokáže přece jeho syn Jonatan! A tak, jak chce otec!

Kde je tvá osobní hranice? Myslím na schopnosti, dovednosti. Osobní hranice. Uvědom si ji a přijmi ji. Naplnit očekávání lidí kolem sebe nemůžeš nikdy beze zbytku. Někdy ani

svá očekávání. Až to někdy bolí. Ale právě toto ti ukazuje na tvou hranici a omezení.

Když přijmeš svou hranici, seznám se také se svými emocemi, zklamáními a frustracemi. Mnohé z nich vznikly z narážení do tvé hranice. Chtěl jsi víc. Chtěl jsi, abys ty lépe a druzí lépe. A místo přijetí hranic se ukládaly vzteky a zklamání.

Ein Cyllon der Jeshiteit.

James Springer White, 1895

mstít? Jak ho dostat? Vždycky tu je otázka: Proč mám vztek? Proč po tom toužím? Přezkoumej čas od času svou motivaci, své nároky a svá očekávání. Pak budeš strážlivěji hledět na sebe i druhé. Když dokážeš přijmout svou slabost a chybu, snáz se přiblížíš druhému člověku. U sebe začít a k druhému vyjít. To je svoboda. ■

Můžeš se s nimi učit pracovat, aby ony nepracovaly s tebou a neovládaly tvůj život. Můžeš se od nich osvobodit. Být svobodný od svých vášní zní středověce. Ale. Necháváme se smýkat svými emocemi, vztekem, touhami, ... Někdy tím zanecháš jizvy jen na své duši, jindy zraňuješ i druhého.

Jako křesťan můžeš vědomě vstoupit do svobody – odhlédnutím od sebe. Místo otázky: Jak se po-

znak maďarské reformované církve

Magyarországi Református Egyház aneb „maďarská církev“

Bliží se konec bohoslužeb a shromáždění v jednom z budínských kostelů Budahegyvidéki református egyházközség vstává, aby před požehnáním zazpívalo maďarskou hymnu. Ne, není tomu tak v každém sboru Maďarské reformované církve (MRE) – nechť si o ní čtenář neudělá obrázek nacionalistického kroužku, kde se u Večeře Páně podávají klobásy a tokajské... Nicméně fakt, že je církev silně propojena s uchováváním národního vědomí, je nepopíratelný. Přísluší k ní asi 21% obyvatelstva, po římskokatolickém tvoří druhé nejpočetněji zastoupené vyznání.

Sami Maďaři prý od dob protireformace, kdy MRE zásadním způsobem přispěla k boji proti převálcování maďarštiny latinou, této církvi přezdírají „maďarská církev“. Obrana a kultivace jazyka není jediným důvodem, proč mají lidé tendenci vnímat MRE jako kloběku i útočiště svobody národa: po bitvě u Moháče v r. 1526, v důsledku níž byly Uhry rozděleny na tři části – habsburskou, tureckou a na sedmihradské knížectví (platilo Turecku tribut, ale zachovalo si značnou míru samostatnosti), právě v posledně jmenovaném užívala reformovaná církev velké volnosti a příslušnost k ní byla zároveň i protestem proti cizím nadvládám.

O existenci MRE lze mluvit od r. 1567, kdy byla v Debrecínu („kalvinistickým Římě“) při zasedání synodu přijata dvě vyznání, II. helvétská konfese a Heideberský katechismus.

Ve většině ohledů (staršovstvo, volba faráře, synod...) je uspořádání velmi podobné tomu, které známe z ČCE. Téměř jako doma si zde bude člověk uvyklý evangelickým pořádkům připadat i díky liturgii, která se

prakticky neliší, a zvláště díky familiární hudební složce – ženevské žalmy zdomácněly i zde, nemluvě o několika českobratrských zpěvech (Kristus je má síla i spasení) přeložených do maďarštiny.

Příznačnou vlastností MRE je její propojenost se sbory stejné církve, které se po 1. světové válce octly v sousedních státech. Šlo konkrétně o 1/2 jejich členů, zahraniční církve se ale k MRE nadále hlásí a jejím jazykem zůstala maďarština.

Tradiční oblastí působení této církve je školství. Debrecín, Šaryšský Potok, Pešť a Pápa – zde všude najdeme kromě základních a středních reformovaných škol také renomované teologické fakulty a skutečnost, že v Sárospataku pobýval J. A. Komenský, je Maďary s oblibou připomínána.

Hymna je tedy dozpívána, požehnání uděleno a budahegyvidécké shromáždění se odebírá do sborové místnosti; takové silné kafe po bohoslužbách, jež trvají zpravidla hodinu a půl, docela bodne. Nicméně poslouchat kázání pana Istvána Szabóa, jednoho ze čtyř biskupů MRE, stojí za to; nebojí se pouštět i do vzdělaných výkladů „nepopulárních“ starozákonních pasáží, nikdy ale nechýbí aktuálnost a trocha šibalsky podaného humoru.

Místní mládež, na vkus pražského evangelíka maličko „slušňácká“ a například po hudební stránce přebírající lehce „probuzenecké“ západní vzory, ochotně každý pátek večer tři hodiny diskutuje nad biblickým textem, chytrými poznámkami místních vysokoškoláků se nejednou cítím zahanbena. Tradice Slova zde opravdu žije.

<http://www.reformatus.hu>
<http://www.budahegyvidek.hu> ■

NEJDRÍV KOSTEL, POTOM POSTEL?

A. Matějovská

„V poměru mezi mužem a ženou dojde jednoho dne ke vztahům velmi úzkým a nejužším. Ale k těmto vztahům nemá a nesmí dojít dříve, dokud si tyto dva lidé se vši vážností a odpovědností nepotvrdí svoje rozhodnutí a svoji ochotu státi jeden při druhém v dobrém a ve zlém a to do smrti nejdelší. Tento slib má a musí býti dán veřejně – tj. před Pánem Bohem i před lidmi.“ Probudíme se ze sna! Setkáváme se spíš s pravým opakem. Proč se brát? Má to nějakou výhodu? A když už, tak proč spolu nespát? Lidé se dnes berou mnohem později – kdo to má tak dlouho vydržet bez sexu? A tak spolu žijí bez svatby v jednom bytě, ve společné domácnosti, no a ... samozřejmě i v jedné posteli. A když to nejde dál, tak „Čau!“ Rozchod od společného stolu, to ještě jde. Ale rozchod ze společné postele otevírá otázku: „Neztratil jsem něco ze svého já? Neztratil jsem sebe? Je možné v sexu

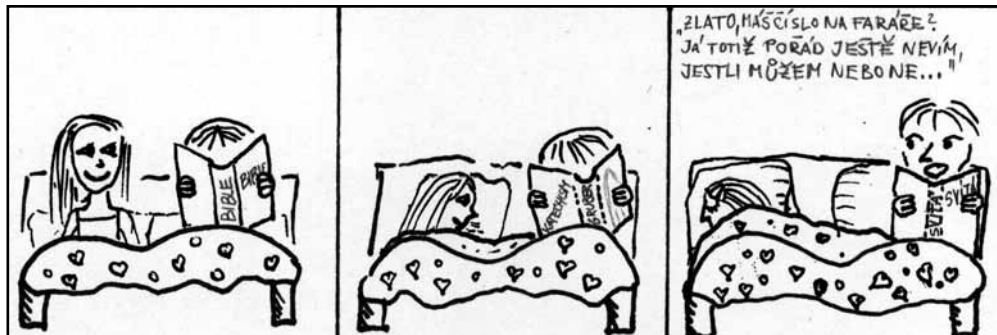
začínat stále znovu?“ Říká se, že je dobré spolu žít, aby ti dva zjistili, jestli se dokážou celý život milovat. Zptejte se těch, kteří spolu dlouho věrně žijí, jestli se dá dopředu mnoho odhadnout. Řeknou vám, že lepší výbava pro životní veletoleč je věrnost a poctivost než znalost mnoha postelí. Je hezké, když chceme žít věrně podle Bible a tradice. Budeme pak mít opravdu jistotu, že nám to vydrží? Ne! Nikdy ji mít nebudeme! Vše záleží jen na naší společné lásce a víře. Je dobré, když se dva rozhodnou žít spolu před svatbou bez sexu. Je dobré, když společně toto rozhodnutí nesou. Dokazují si tím, jak moc se mají rádi. Protože když nedokážu z lásky respektovat partnera před svatbou, dokážu to snad po ní?

„Pud pohlavní jest velmi mocný a silný pud, a není lehké jej ovládnout.“

Zdroje: Fr. Kozák: MARTA. Zlatá kniha pro české dívky a matky. ■

božský vtipy

MM

DÍKY ZA FÍKY!

Klára Schneiderová

..řekli si staří Izraelité, když je honila mlsná, a zmizeli na stromě rychleji, než bys řekl Zacheus. Od dob Adama a Evy totiž dávno zjistili, že se s fíkovníkem dá podnikat mnohem víc, než z něj splétat nějaké nouzové textilie – a hanebná nahá vzpomínka bledla s každým dalším soustem medově rajských plodů na jazyku. Vždyť „*bydlet bezpečně pod svým vinným kmenem a pod*

svým fíkem“ v zaslíbené zemi znamenalo štěstí, pokoj a spásu. Tedy většinou. Kromě jednoho šotkovitého a vzpurného prokletého fíkovníku, který tvrdohlavě „*nenesl žádné ovoce*“ tak dlouho, dokud „*neuschl od kořenů*“, či politováníhodných košů „*fíků tak špatných, že se nedaly jíst*“, rodily ve svatozemském povětří fíkové stromy přesladkou

nadílku štědře třikrát do roka. A kdo měl chuť na horu obzvlášť prosluněnou a fíkovou, vypravil se nejspíš na horu Olivetskou. Kromě zelených kuliček tu totiž rostl i nejslavnější fíkový háj ve celé Judeji; a tak když člověk žil dejme tomu mezi Jeruzalémem, Betánií a Jerichem, těžko mohl najít příhodnější místo pro fíkové hody. Mohl je jíst jen tak, z radosti nad sladkými „*ranými fíky, než nastane léto*“ nebo si počkat na druhou, sladší úrodu v srpnu a mezitím si ve stínu stromu nechat zdát o královské vůni dvou set Abigailiných sušených fíkových bochánků, které tolik chutnaly Davidovi; po jejím vzoru pak izraelské hospodyňky podarovávaly pocestné jedna radost. Sušené fíky se vrstvily do velikých věnců, které se daly nosit na krku i ve válečné vřavě; proroku Izajášovi posloužily jako mast, kterou přiložil na ránu Chizkijášovi a zachránil mu život. Nechat někoho na holičkách je totiž škoda. Obzvláště u fíků. ■

kalichovka

A	B	C	D	E	F	G	H

Nech Boží... (tajenka 1) zářit do svých... (tajenka 2).

Corrie ter Boom,
Spravedlivá mezi národy (1892-1983)

A. představený kláštera; opice; B. boláky; slepice; C. Saulova dcera; znak Boží vševedoucnosti; D. slavnost; česky „posh“; E. nemoc přichozích za Ježíšem; dřevo na válení těsta; F. 1. oděv Adama a Evy; mít volnost; G. nejmenší organizační jednotky církve; dom. Samuel; H. hlodavci; citoslovce úžasu

nápověda: *pré, snob*

IMAGINÁRIUM DR. PARNASSE

Ester Hubená

Film jako velký, výtvarný, surrealismem prodchnutý kabaret plný kouzelného kýče i zachmuřené skořápky našeho „reálného“ světa. Tak na mě působilo nejnovější dílo Terryho Gilliama *Imaginárium dr. Parnasse*.

Gilliam toho má za sebou hodně. Spolupodílel se na filmech Monty Python (Svatý Grál, Život Briana) a je autorem úvodní animované znělky Monty Pythonova létajícího cirkusu. Natočil také výjimečný snímek *Brazil* (1985), kde prolínání fantazie a reality satirizuje byrokratickou společnost. Před nedávnem jste pro změnu mohli zhlédnout jeho poctu pohádkovým autorům Kletba bratří Grimmů. Pokud jste některé z jeho filmů viděli, asi budete vědět, co od nejnovějšího počínu čekat. Výtvarná stránka snímku je stejně tak důležitá jako samotný děj. Ten se odehrává v prostředí kočovného Imaginária, maringotky a divadla, kde dr. Parnass se svou krásnou dcerou, trpaslíkem a vyvolávačem Antonem nabízí průchod za zrcadlo – výlet do vašich nejmělejších fantazií a snů.

Gilliam často nechává diváka tápat v příběhu a nevysvětluje nic do detailu. Film pak působí trochu útržkovitě, což je samozřejmě zapříčiněno obsazením, jež se muselo změnit po smrti herce Heatha Ledgera v polovině natáčení. Jeho alternace ve snových scénách za zrcadlem (Johnny Depp, Jude Law, Colin Farrell) ale na druhou stranu filmu pomáhá ve sdělení a nabízí nové téma: změnu identity hrdiný za zrcadlem a objevení jeho druhé (třetí, čtvrté) tváře.

Představení *Imaginárium* v příběhu nabízí prožití snů, snímek sám pak spoustu obrazů a pohledů, které v sobě mají nejen estetickou hodnotu. A tak pokud máte tak jako já pocit, že je příliš mnoho filmů, které nedokážou říct a vykreslit tolik jako dobrá kniha, vězte, že toto dílo je opravdu imaginárium.

Velká Británie
/ Kanada
/ Francie,
2009 Režie
a scénář:
Terry Gilliam
Hrají: Heath
Ledger,
Lily Cole,
Christopher
Plummer,
Jude Law,
Colin Farrell

PUTTING A RING ON IT

Barb Iverson

Weddings are a big deal in the U.S. Women take 6-12 months to plan their weddings; wedding planning is a huge business. Lots of couples choose to marry in a pretty outdoor setting, but most people (believers or not) get married in churches. May and June are the most popular months.

American weddings traditionally take place on Saturday. It is considered bad luck for the bride and groom to see each other before the wedding, but a lot of couples now ignore this so they can take pictures before the ceremony and not wait until after, when they could be visiting with guests. Couples in the U.S. spend hundreds or thousands of dollars on the photographer, photos and video for their wedding.

The wedding party is: the bride, groom, the maid (or matron, if she is married) of honor, the best man, the bridesmaids and groomsmen. If it is a small wedding, only two or three people will join the bride and groom (everyone stands in the front during the ceremony). But I've seen weddings with 12 or more bridesmaids and groomsmen (each). It can get

big deal
huge business
outdoor setting
bride
groom
tuxedo
vow
maid of honour
best man
bridesmaids
groomsmen

„Nemějte starost o život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sobě. Život je víc než pokrm a tělo víc než oděv.“ - Tak uvádí Paulo Coelho svou novou knihu *Vítěz je sám*, značně odlišnou od své klasické tvorby.

Osudy čtyř lidí různého společenského postavení se odehrávají v Cannes na slavném filmovém festivalu. Coelho nám v příběhu přibližuje, co se leckdy skrývá za pozlátkem úspěchu - strach ze ztráty postavení, pokrytectví, povrchnost a pomíjivost. Hlavní hrdinové jsou pro úspěch ochotní udělat téměř cokoliv...

Gabriela je začínající herečka, tajemství šťastného života pro ni závisí na slávě, moci a penězích. Proto se svou krásou i inteligencí podbízí komukoli ze „supertřídy“, kdo je schopen dostat ji výš. Ruský podnikatel Igor je tvrdý muž s pevnou vůlí. Velmi těžce nese ztrátu své ženy (opustila ho kvůli jeho workoholismu), přestože má našetřeno na dalších pět životů. Po bývalé manželce touží tak, že je schopen i zabít. Hamid, módní návrhář a nový manžel bývalé Igorovy ženy, začínal úplně od nuly; dnes je jedním z nejúspěšnějších ve svém oboru. Důležité pro něj je profesionální vystupování a „být viděn“, ne to, co se děje s jeho ženou – tu znervózňují podivné zprávy... Jediná postava nedotknutá „špatnými hodnotami tohoto světa“ je Jasmine, která se přes svoji nenucenost stane dobrou a žádanou modelkou. Všichni tito lidé se střetnou v jeden den, který pro jednoho znamená vítězství, pro druhého smrt.

Napínavý příběh s osobitým Coelhoovým rukopisem („Tahle kabelka byla skvělou metaforou všeho, co právě prožívala - krásná navenek a uvnitř zcela prázdná.“ / „Móda je především oděvem těla, přestože silně odráží to, co chce říci duše.“) a výborné psychologické vykreslení postav jsou určitě důvody, proč si knihu přečíst. Happy end (pochopení pravých hodnot) se však nekoná. Sám Coelho říká: „Tohle není thriller, ale nelítostný obraz toho, kam naše společnost došla.“

Vítěz je sám, Paulo Coelho, Argo, 2009.

an American's view

zde: velká věc
zde: spousta práce
v přírodě
nevěsta
ženich
smoking
slib
svědkyně
svědek
družičky
družbové

a little out of control. The bridesmaids all wear matching dresses, and the groomsmen wear tuxedos. Everyone carries or wears flowers. The bride's bouquet is always the largest.

The ceremony is usually pretty short (~30 minutes), and most couples try to make it as personal as possible—through the songs, the vows, and the rituals. After the ceremony there is a reception for the guests. It might be in a large room at the church or at the wedding site or in a hotel, restaurant, or banquet facility. Some food is usually served, and there is always a huge wedding cake that the couple cuts together and feed each other first, before the guests eat it. Guests receive small inexpensive gifts as mementos of the wedding.

A traditional, basic vow is this: „I take you to be my (wife/husband), to have and to hold from this day forward, for better or for worse, for richer, for poorer, in sickness and in health, to love and to cherish; from this day forward until death do us part.“

Hrdinou o své vůli

Roberto Saviano (1979) z vlastního rozhodnutí žije po tmavých bytech, které často střídá, stále pod policejní ochranou, bez jakéhokoli soukromí a s vědomím, že po něm už roky jde neapolská mafie. Čím kmotry tak popudil? Zejména nesmírně úspěšným románem „Gomora“ (2006), který se zaměřuje na praktiky mafiánské organizace na základě Savianiho osobní zkušenosti a dlouholetého výzkumu. Film natočený na základě knihy pak dostal velkou cenu v Cannes 2008. Proto by ho mnozí chtěli klepnout přinejmenším přes prstíčky, nejlépe však do týla.

Saviano sám říká, že smrti se nebojí. „Největší strach, který na mě neustále dotírá, mám z toho, že se jim podaří mě zdiskreditovat, zničit moji důvěryhodnost, pošpinit to, kvůli čemu jsem se vydal všanc a za co jsem zaplatil,“ čteme v jeho nové knize eseje „Krása a peklo“ právě vydávané i česky nakladatelstvím Paseka.

Roberto Saviano

Hanobení náboženství

Ano, i to může být porušením svobody. Před rokem prosadila Organizace islámské konference ve Výboru Spojených národů pro lidská práva nezávazný text stvrzující tento postoj. Mnozí se obávali, že si tak nejeden stát dláždí cestičku k zavírání kritiků a umlčování nesouhlasu. Při letošním březnovém hlasování byl tento text málem zamítnut, takže vývoj do budoucna je slibný. Ale jen pokud se jednotlivé státy v OSN dokážou trvale shodnout na tom, že lidé potřebují větší ochranu než církev či náboženství (namátkou mě napadají třeba křesťanské ženy a dívky v Egyptě).

Studentský Velehrad 2010

Katolické setkání mládeže se uskuteční 30. dubna – 2. května. Koná se každé dva roky, tudíž bude jubilejní desáté. Téma letošního ročníku „Štafeta – máš to ve svých rukou“ má vyjadřovat vědomí toho, že naše životy nejsou osamocenými ostrovy v bezbřehém oceánu, ale jsou součástí společenského dění, minulého, současného i budoucího.“

Další lahve

Pěkný český zvyk vhadzovat zápalné lahve do domů obývaných Romy pokračoval i v dubnu, tři kousky se objevily tentokrát v Opavě. Naštěstí nic nezapálily, což ale na tom, že se jednalo o pokus o vraždu, nic nemění. Jen mediální pozornosti bylo méně, stejně jako v březnu, kdy domek v ostravské kolonii Bedřiška také nevyplanul. Proces se čtveřicí obžalovaných z útoku ve Vítkově by měl začít 11. dubna. Kéž by se před soud dostali i tito neznámí pachatelé.

Nešlo si nevšimnout

Navzdory zneužívání mladistvých kněžími jsme oslavili Velikonoce. Při letu na cestě do Katyně tragicky zahynul prezident Polska Lech Kaczyński a mnoho dalších polských vysokých činitelů. Na rozdíl od událostí před sedmdesáti lety jsou v tom nyní Rusové nevině. Rozkvétají třeseň a vtípem srší předvolební billboardy. Už víte, ko-mu byste „to“ 28. – 29. května hodili?

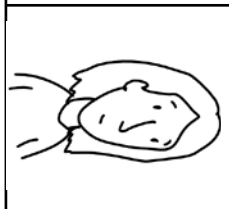
BIGBÍTOVÝ KURZ! COŽE?

Michal Samiec

Milé děti, jak již jistě víte z nedělní školy, svět není krásné místo, na kterém skotačí jenom hezčí a zdraví lidičkové. Jsou mezi námi i tvorové, kteří si nesou různá postižení. Některé z nich poznáte snadno: nosí s sebou barevné kusy dřeva dřeva potažené drátky, obzvlášť těžce postižení buší do dřevěných sudů. Tito nebožáci se rádi shlukují a spolu produkují různé tóny s různými hlasitostmi. Ano, říká se jim také hudebníci a je moc hezké, že se o ně matička ČCE také stará.

Bigbítový kurz... Před více než šesti lety jsme přišli s nápadem udělat akci pro lidi nejen z ČCE, kteří mají rádi muziku, ale španělky a folk nejsou jejich šálek melty. Přes různé peripetie se na první ročník do Křížlic sjela zajímavá skvadra lidí a už od začátku bylo jasné, že to nebude jenom o bigbítu. Podstatnou částí je od začátku hudebnické vzdělávání, denně lekce s lektory, jamování, hudební teorie, účastníci dostávají pořádnou nálož muziky, navíc ve zhuštěné podobě. Nejde ale jen o muziku: nedílnou součástí byly, jsou a budou duchovní programy. A nejen proto, že hudba (rocková zvlášť) má k víře a transcendentnu vůbec blízko. Jde nám o společenství: bigbítový kurz je místo, kde se lidé můžou upřímně projevat, takoví, jací jsou. Ať už muzikou, rozhovory či jakkoli jinak. Je fajn, když vidíte vedle sebe metalistu a jazzmana, punkera s alternativcem, evangelíka vedle ateisty. A když to navíc podpoří lektorů, jejichž souhrn kapel vypadá jako nominace na Anděly, je to paráda. Akorát ten „českej bigbít“ od nás nečekejte, my máme rádi muziku.

Více na Facebooku! Stránky Oddělení mládeže - události! Bigbítový kurz!.

Informatorium evangelicorum

Školka mládeže brněnského seniorátu (Blažkov 28. – 30. 5. 2010)

Na samotě u lesa.

P. Damián Jiří Škoda - Bratří Nejsvětější svátosti - petríni, Brno

biopunková recitace kapely Zelené koule, výlet, zpívání, ztišení, ...

Čáslavský hudební festival

V sobotu 24. 7. 2010 na zahradě čáslavské Diakonie se bude konat již 4. ročník hudebního open-air festivalu. Čeká na vás šest hudebních těles, mj. vystoupí písničkářky Klára Šimková & Markéta Hávová, Po stopách Yettiho a Noční optika! Nenechte si ujít! Více na: chrudimska-mladez.evangnet.cz.

DORKAS

Vyšší odborná škola sociální a teologická – Dorkas v Olomouci nabízí denní tříleté studium

oboru „Sociální a diakonická práce“

připravující k výkonu profese sociálního pracovníka s kvalifikací podle zákona o sociálních službách. Specifickou profilací tohoto vzdělávacího programu je příprava na sociální práci realizovanou v diakonických organizacích, případně podle osobních dispozic studenta pro uplatnění v křesťanských zařízeních volnočasových aktivit či v církevní sféře v oblasti katechetické nebo pastorační služby.

Příslušnost k některé církvi není podmínkou přijetí, uchazeč by však měl mít kladný vztah k diakonickému zaměření vzdělávacího programu a respekt ke křesťanskému zaměření školy. Přijímací řízení probíhá formou individuálního pohovoru na základě motivačního dopisu.

Uzávěrka přihlášek pro první kolo přijímacího řízení je 21. května 2010, přijímací řízení proběhne 8. června 2010. V případě volné kapacity se bude konat 24.8.2010 druhé kolo přijímacího řízení, bližší informace budou zveřejněny po uzavření výsledků 1. kola.

Součástí školní budovy je též studentská kolej. Podrobnější informace o vzdělávacím programu a přijímacím řízení lze získat na www.dorkas.cz.

Farní sbor ČCE v Praze 8 – Libni nabízí členům ČCE možnost krátkodobého ubytování ve sborové klubovně (dvojlůžko + 2 matrace, sprcha, WC). Nutno mít s sebou spacáky. Mimo neděli. Cena: 100,- Kč/osobu/noc, děti se slevou.

BRATRSTVO

roč. 51/2010
číslo 5

Bratrstvo, evangelický časopis pro mládež.
Vydává Synodní rada Českobratrské církve evangelické.
Grafická úprava: O. Fikejz, sazba a technická redakce: Jitka Čechová
Adresa redakce a administrace: Jungmannova 9, 111 21 Praha 1,
e-mail: bratrstvo@evangnet.cz, tel: 224999273
Stránky na internetu: <http://bratrstvo.evangnet.cz>
Celoroční předplatné 200,- Kč, jednotlivé číslo 20,- Kč. Vychází 10× ročně.
Tiskne Sprint servis, Praha 6. Přídělené registrační číslo MK ČR 5092.

ISSN – 1213-9351